

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Бургас, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120200315 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба от Х. С. Т., ЕГН *****, от гр... ж.к.“....., ... против Наказателно постановление № НП 21-0769-000289/06.04.2021 г. на Началник група към ОДМВР -Бургас, Сектор Пътна полиция Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е наложено наказание "глоба" в размер на 250. 00 лева на основание чл. 638, ал. 1, т.1 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ. Наказанието е наложено за това, че на 17.01.2021 г. в около 11. 48 часа в гр. Бургас на бул. "Мария Луиза" в посока бул. Иван Вазов , управлява собствения си лек автомобил „Форд Фокус“, с рег.№...., който е регистриран на територията на Р България и не е спрял от движение, като за автомобила няма сключен договор задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на проверката.

Недоволен от така наложеното наказание Х. С. Т. обжалва наказателното постановление, като излага конкретни противостоящи на възприетата в него фактология и атакува неговата законосъобразност във вр. с оплаквания за съществени процесуални нарушения. В систематизиран вид, възраженията на жалбоподателя обективират несъгласие с възприетото фактическо основание на нарушението, касаещо липсата на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към дата 17.01.2021 г., тъй като на тази дата жалбоподателят твърди, че е сключил застраховка „ГО“ със ЗАД „Булстрад“ със срок на валидност 17.01.2021-16.01.2022 г. Твърди, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по издаване на Наказателното постановление, конкретно на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН поради липса на детайлна конкретизация на мястото на нарушението. Очертава се и неправилно приложение на материалния закон по чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН с декларативно поднесената теза за субективна несъставомерност на нарушението. С лаконичен, бланкетен изказ се предлага преосмисляне на извода на АНО за обществената опасност на деянието и третирането му като маловажно.

В писмено становище от процесуалния представител на административнонаказващия орган, връчено на жалбоподателя, се излагат аргументи за фактическа установеност на нарушението, за което е санкциониран по чл.483, ал.1 КЗ, съблюдаване на нормативните изисквания на чл.42 и чл.57 ЗАНН, коректно прецизиране на

санкцията в съотв. с чл.638, ал.1, т.1 КЗ, както и относно липсата на предпоставки за третиране на случая като маловажен по см. чл.28 ЗАНН.

В о.с.з жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

В о.с.з. за административнонаказващия орган се явява гл.юрк..... която изразява становище за доказаност на нарушението, като очертава, че след приключване на проверката жалбоподателят е представил застрахователна полица, сключена на същата дата 17.01.2021 г., но в по-късен час-13.03 ч. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след внимателен преглед и анализ на доказателствените източници, самостоятелно и в комплексно и кумулативно съотношение, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 17.01.2021 г. свидетелят Д. В. В., мл.автоконтрольор при С-р „ПП“ ОДМВР-Бургас, изпълнявал служебните си задължения на територията на Община Бургас. Около 11.48 часа в гр. Бургас, мл.автоконтрольор Д. В. спрял за проверка л. а. "Форд Фокус" с рег. № ... с водач Х. С. Т. ЕГН:..... След извършената проверка чрез справка в информационния масив и на място се установило, че за превозното средство, собственост на водача Х. Т. няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". За извършеното нарушение мл.автоконтрольор Д. В. съставил против Хр.Т. АУАН бл.№ 891549/17.01.2021 г., в който вписал фактическите си констатации, че Х. Т., управлява собствения си л.а. "Форд Фокус" с рег. № който е регистриран на територията на РБ, не е спрял от движение, като за автомобила няма сключен договор задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на проверката. Така констатираните действия на жалбоподателя са инкриминирани като нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Актът бил предявен на Т., който не вписал възражения.

Възражения не са депозирани от жалбоподателя Т. и в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН.

В изпълнение на правомощията си, възложени му със т.2, подт.1.4 от Заповед №251з-1776/31.05.2016 г. на Директор на ОДМВР-Бургас, Началник Група към ОДМВР –Бургас, Сектор "Пътна Полиция" на 06.04.2021 г. издал атакуваното наказателно постановление, с което жалбоподателят Х. Т. е санкциониран за нарушение по чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ, като на основание чл.638, ал.1, т.1 вр.чл.461, т.1 КЗ му е наложена "глоба" в размер на 250 (двеста и петдесет) лева. Препис от наказателното постановление бил връчен срещу подпис на жалбоподателя Т. на 06.01.2023 г. /видимо от отразеното в справка за нарушител/водач на Х. Т./, който в законоустановения срок на 16.01.2023 г. депозирал жалба срещу същото, обусловила проверката по реда на чл.84 ЗАНН вр.чл.314 НПК в настоящото производство.

В случая независимо от залегалото в НП изписване на реквизита, предвиден в чл.57, т.13 ЗАНН, в относимата редакция към 06.04.2021 г. –на чл.59, ал.2 ЗАНН, касаещ срока на обжалване на НП, при връчване на наказателното постановление 06.01.2023 г., към който момент е действал благоприятният за жалбоподателя закон на чл.59, ал.2 ЗАНН, жалбоподателят се е възползвал от регламентирания с новелата на ал.2 на чл.59 ЗАНН 14-дневен срок за обжалване.

Съдът кредитира изложеното от свидетеля Д. В., доколкото в съдържателно-информационен план релевантните фактически обстоятелства в показанията му са във вр. със служебната дейност на свидетеля, респ. качествена тяхна отлика са изискуемата се безпристрастност и непредубеденост на изпълняващо професионалните си задължения длъжностно лице. Същите предоставят надеждна, и достоверна информация и съдействат активно за изясняване на правнозначимите обстоятелства по делото. Тези гласни доказателствени средства кореспондират на писмените доказателства и формират единна и непрекъсваема доказателствена верига, чиято процесуална стойност не се опровергава от представените към административнонаказателната преписка писмени доказателства на жалбоподателя застрахователна полица „ГО“, валидна от 13.18 ч. на 17.01.2021г. до 16.01.2022 г. и извлечение от Сметка №20210042244 за платена застрахователна премия в 13.03 ч. на 17.01.2021 г.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: АУАН бл.№

891549/17.01.2021г.; Наказателно постановление № 21- 0769- 000289 от 06.04.2021 г., справка АИС-КАТ по отношение на собствеността на процесния автомобил, видимо от която същият е собственост на Х. Т., ведно с извлечение от информационния масив на КАТ, отразяващо промяна на регистрация при промяна на собственост.; справка за нарушител-водач на Х. Т., Заповед № 251з-1776/31.05.2016 г. на Директор на ОДМВР-Бургас, застрахователна полица „ГО“, валидна от 13.18 ч. на 17.01.2021г. до 16.01.2022 г. на МПС „Форд Фокус“ рег.№....и извлечение от Сметка №20210042244, удостоверяващо платена от застрахователя Х. Т. застрахователна премия в размер на 37,90 лв. в 13.03 ч. на 17.01.2021 г. при застрахователя ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп“, удостоверение за заемана от Д. В. В. длъжност към 17.01.2021 г. „мл.автоконтрольор 2ра степен“, както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител Д. В., които доказателствени източници по своя интензитет и смислова съгласуваност са взаимодопълващи се.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на издаденото наказателно постановление, както и в аспекта на ревизионните си правомощия досежно преценката за справедливост на наложеното административно наказание в пределите на възприетите от него фактически положения, направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от лице имащо правен интерес, в законоустановения по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН за това 14- дневен срок чрез наказващия орган /съдът взе предвид отразената в справка за нарушител водач дата на връчване на НП-06.01.2023г./ И АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентните органи, по арг. на чл.647,ал.2 КЗ и видно от приложената по делото Заповед № 251з1776/31.05.2016 г. на Директора на ОД МВР Бургас. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В тази връзка следва да се посочи, че АУАН е съставен на 17.01.2021 г., а оспореното НП е издадено на 06.04.2021 г. НП съдържа всички лимитативно изброени в чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, поради което същото е съобразено с изискванията на процесуалния закон, а при издаването на АУАН са спазени задължителния минимум на изискуеми съдържателни критерии съгл. разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Признаците от състава констатираното с АУАН нарушение са индивидуализирани в степен, позволяваща на нарушителя да разбере в какво е обвинен, с оглед точното съответствие между словно отразеното фактическо описание на нарушението и неговата правна квалификация, което в максимална степен отговаря на стандартите за пълноценна реализация на правото на защита на нарушителя. Пълното, изчерпателно фактологическо описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, чрез конкретизиране на дата, часа и място на извършването му, при изчерпателно и точно очертаване на комплекса кумулативни обективни признаци и индивидуализираната нарушена законова разпоредба в АУАН са възпроизведени в НП, т.е. налице фактическа и юридическа тъждественост, в контекста на които правилно е приложена в НП и кореспондиращата на нарушението санкционна норма на чл.638, ал.1, т.1 вр.чл.461, т.1 КЗ. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Т., противно на неговото мнение и персонално несъгласие, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, компрометиращи процесуалната законосъобразност на административнонаказателното производство.

Разгледана по същество на формулираните в нея материалноправни възражения жалбата е неоснователна.

Задължителният характер на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по раздел II буква "А", т. 10. 1 от приложение № 1 е регламентирано с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. В § 1, т. 33 от КЗ е въведено легално определение за понятието "автомобилист" - това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на моторно превозно средство, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица, като в случая лишено от спор е обстоятелството, че жалбоподателят е собственик на процесния л.а. „Форд Фокус“ с рег.№..Вложено в чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ изискване има обвързващ характер по отношение на регламентираното задължение на всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност"

на автомобилистите. Правното основание за издаване на наказателното постановление и ангажиране отговорността на собственика се съдържа в разпоредбата на чл. 638, ал. 1, от КЗ, според която на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 250 лв. – за физическо лице и имуществена санкция от 2000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец. От формулировката на закона следва, че вложената от законодателя логика при конструиране състава на нарушението, предопределя налагане на наказание с наказателно постановление на основание чл. 638, ал. 1 от КЗ при форма на изпълнително деяние, изразяващо се в неизпълнение /неправомерно бездействие/ по отношение на задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ да се сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност". В случая съставомерните елементи на нарушението са налице. По делото не е спорно, а и се установява от събраните гласни доказателства, че на посочените в АУАН и в НП дата 17.01.2021 г., час 11.48 и място по бул. „Мария Луиза“ в посока бул. „Иван Вазов“ лекият автомобил "Форд Фокус" с рег. № е управляван от въззивника Х. Т.. Доказателства за валидно сключен към момента на проверката /11.48 ч. на 17.01.2021 г./ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" не са ангажирани от жалбоподателя Т., който носи доказателствената тежест да установи благоприятния за него положителен факт, поради което съдът приема, че административното наказание е наложено законосъобразно./ в т.см. Решение № 893 05.07.2022 г. по к.а.н.д. № 787/2022 г. на АдмС-Бургас/. Сключването на застраховка непосредствено след установяване на нарушението в 13.18 ч. на 17.01.2021 г. не променя релевантните факти от картината на изследваното нарушение, нито е от естество да промени извода, че към момента на проверката -11.48 ч. на 17.01.2021 г. автомобилът е бил управляван от жалбоподателя без сключена застраховка "Гражданска отговорност"./ в т.см. Решение № 806/ 17.06.2022 г. на АдмС-Бургас по КАНД номер 871/2022 г. във вр. с аналогична фактическа специфика на казуса , обективизирана в Решение № 276 от 22.03.2022 г. на РС - Бургас по а. н. д. № 5768/2021 г./ Обективната и субективна съставомерност на извършеното от жалбоподателя нарушение на чл.483, ал.1,т.1 КЗ и неговото персонално участие в това нарушение имат своето легитимно основание в наличните доказателства, съответно и нужната солидна фактическа и логическа опора. С представените застрахователна полица „ГО“, валидна от 13.18 ч. на 17.01.2021г. до 16.01.2022 г. на МПС „Форд Фокус“ рег.№...и извлечение от Сметка №20210042244, удостоверяващо платена от застрахователя Х. Т. застрахователна премия в размер на 37,90 лв. в 13.03 ч. на 17.01.2021 г. при застрахователя ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп“ не се дерогира задължението на жалбоподателя да проведе положително доказателствено доказване на твърдения изгоден за него положителен факт, че към момента на физическата проверка от контролния орган в 11.48 ч. на 17.01.2021 г. е имал валидно сключена застраховка гражданска отговорност.

С оглед изложеното съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за несъставомерност на деянието, поради изпълнение на задължението за сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност" към момента на проверката, законосъобразно финализирана със съставяне на АУАН за констатираното нарушение на чл.438, ал.1,т.1 КЗ. Действително, такъв е сключен на 17.01.2021 г. в 13.18 ч., но не е действащ към момента на проверката, предвид което възраженията в тази насока, предназначени да оспорят достоверността на базисните правопораждащи административнонаказателната отговорност фактически предпоставки са несъстоятелни.

Що се касае до възражението за субективна несъставомерност на извършеното нарушение предвид бланкетната му формулировка във вид на декларация, очевидно предназначена ресурсно да подпомогне обема на жалбата, следва да бъде обособено и интерпретирано като претенция за извинителността на незнанието на закона, вложен в разпоредбата на чл.483, ал.1,т.1 КЗ

Като психично отношение вината се характеризира с два компонента - интелектуален момент, включващ представно-възприятийна и предвиждаща дейност, при която се формира знание за характера и свойствата на деянието. Интелектуалният момент в случая обхваща знанието, че жалбоподателят не е изпълнил законното си задължение да сключи

валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към момента на предприетото от него управление на процесния л.а. -11.48 ч. на 17.01.2021 г. и в причинно съотношение съзнанието относно правната укоримост и нетърпимост от гледище на правовия ред на това бездействие, обвързани с общия правен принцип, че незнанието на закона не е извиненително основание. Налице е и изискуемият за психичното отношение волеви момент, като в случая правно ирелевантно е, дали субектът е искал, съзнателно допускал или е могъл да предвиди и предотврати реализирането на изпълнителното деяние на нарушението. Санкционната норма на чл. 638, ал.1, т.1 от КЗ не предписва конкретна форма на вина при неизпълнение на императивно установеното задължение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, за да се счете нарушението за съставомерно, т. е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в настоящия случай разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т.1 от ЗДвП не изключва наказуемостта при тази форма на вината.

Правилно е индивидуализирана и административно-наказателната отговорност на собственика на процесното МПС, като съгл. санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т.1 от КЗ, „на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага:

1.глоба от 250 лв. - за физическо лице; В случая е наложена "глоба" на Х. Т. като физическо лице в законоустановения размер, съответен на нарушението.

По отношение на заявената в жалбата претенция за маловажност на случая, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г. на ОСНК, следва да се съобрази чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В ЗАНН също е посочено кои случаи следва да се считат за такива - § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН изрично сочи, че маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Доводи, които да редуцират съществено степента на типичната за съответното формално административно нарушение обществена опасност, не се релевират, респективно не се ангажират писмени доказателства от страна на жалбоподателя пред настоящата съдебна инстанция, поради което съдът счита, че нормата на чл.28 ЗАНН не следва да се приложи към разглеждания спор.

За преценката на всеки конкретен случай е необходима внимателна и комплексна съпоставка и анализ на указаните по-горе обстоятелства, без да се допуска абсолютизирането на някое от тях. Според съда конкретното деяние, извършено от конкретния деец, по своята тежест, степен на обществена опасност и правна укоримост не представлява "изключение", обуславящо прилагането на чл. 28 ЗАНН. Деянието по чл.638, ал.1, т.1 КЗ предвид конструкцията му на просто извършване, поначало не реализира определен неправилен, вредоносен резултат. Изхождайки от характера на обществените отношения, обект на защита с разпоредбата на чл.638 КЗ съдът аргументира становището, че в конкретния случай визираното нарушение не може да се интерпретира като такова, което не оказва отрицателно въздействие и по никакъв начин не застрашава съществуващите отношения. Не може да се приеме, и че заложената в него обществена опасност и предвидена от законодателя правна укоримост в конкретния случай на коментираното нарушение са минимизирани до степен, която прави несъразмерна и необоснована административнонаказателната реакция срещу него. В този контекст не следва да бъде игнорирано същественото значение на обекта сам по себе си. В преценката за маловажност по см. чл.28 ЗАНН на обсъждане подлежат характерът на обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат, характерът на конкретното деяние, с оглед конкретната възможност, която то създава за засягане на обекта, степента на застрашаване на обекта, характеристиките на дееца и т. н В този смисъл в практиката, материализирана в Решение

№ 741 от 2.06.2022 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 620/2022 г. се приема : Разглежданото нарушение по чл. 638, ал. 1 от КЗ е свързано с обществените отношения по ЗДвП, гарантиращи правата на физическите и юридическите лица, и причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди. С цитираната правна норма на чл. 638, ал. 1 от КЗ е въведено императивно изискване за задължително поведение при управление на МПС, а именно да е налице сключена застраховка Гражданска отговорност. /.../ Случаят се преценя като немаловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, понеже нарушението не се отличава с по-малка тежест от обичайните такива от този вид. Нарушението е формално и не е свързано с настъпването на конкретни вредни последици и процесният автомобил е бил управляван, без за него да има валиден застрахователен договор.“

С оглед изложеното обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Бургас – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗВМР.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0769-000289 от 06.04.2021 г. на Началник група към ОД на МВР Бургас, сектор "Пътна полиция" гр. Бургас, с което на Х. С. Т., ЕГН *****, на основание чл. 638, ал. 1, т.1 вр.чл.461, т.1 от КЗ е наложено наказание "глоба" в размер на 250 лв. за извършено нарушение на чл.483, ал.1,т.1 КЗ.

ОСЪЖДА Х. С. Т., ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР Бургас сумата от 80 лв., представляваща направени по делото разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____